

EEN VISCHPARTIJTJE (*).

MIJNE HEBBEN!

De liberale denkwijze, welke in uw Maandwerk uitblinkt, doet mij met vele anderen hetzelfde hoogachten, en altijd lees ik met genoegen het bestrijden van de eene of andere onwettige aanmatiging, welke eenig bestuur, dat de welvaart des Vaderlands alleen in het oog moest houden, zich veroorlooft. Het zal mij dus aangenaam zijn, indien gij het volgende, hetgeen niets dan zuivere waarheid behelst, door uw geacht Maandwerk, naar verdienste openbaar maakt.

Het is algemeen bekend dat er in dit jaar 1819 op de rivieren, door de aanhoudende droogte, zeer weinig water geweest is; zoodanig zelfs, dat er langs verscheidene binnenlandsche riviertjes niets konde worden vervoerd. Dit is ook het geval geweest met den Ouden Yssel, die voorbij Doetinchem loopt, en te Doesburg door eene schutsluis in de rivier den Yssel valt, en zulks heeft op dit riviertje den Ouden Yssel nog wel zoo veel te meer plaats gehad, naardien Heeren Burgemeesteren van Doesburg, in dit voorjaar, de watermolens der Stad willende laten herstellen, het water door de gemelde schutsluis hebben doen afloopen. Deze reparatie was weldra ver-

rigt,

(*) Dit is de brief van den Koopman uit Gelderland, in ons vorig No. aangekondigd.

rigt, en ware daarop het zomerwater in den Ouden Yssel gekomen, dan zoude dit geene groote verhindring hebben gegeven om de koopmansgoederen, als ijzer, hout, schors en andere waren, tijdig over den Ouden Yssel te kunnen vervoeren, doch ongelukkig viel het anders uit, — niet eer dan in het midden der vorige maand kwam het water zoo veel aan, dat het eenigzins te bevaren was.

Ieder koopman verheugde zich dan ook reeds in het vooruitzigt van nu weldra zijne goederen te zullen kunnen wegvoeren; — deze en gene gaat reeds aan het werk: een bekend koopman in schors te Zutphen, geeft mede order, om de schors, die hij aan den Ouden Yssel, een half uur boven Doetinchem had zitten, en gaarne weg wilde hebben, per as naar Doetinchem te transporteren, (om dat boven Doetinchem nog zoo veel water niet op het riviertje was) en van daar, met aken, naar Doesburg af te brengen; hij neemt een schip aan, hetwelk de schors aldaar zoude laden en naar Rotterdam vervoeren, alwaar dezelve aan een gerenommeerd handelshuis verkocht was, en welk huis ook reeds een schip ter verdere verzending naar Engeland had aangenomen.

Men maakt te Doesburg alles in gereedheid om met laden te beginnen, en brengt op Zaterdag den 20. der vorige maand eene aak met schors aan boord van het daar liggende schip; laat vervolgens, ten einde het werk allen spoed bij te zetten, dien zelfden avond te Doetinchem nog twee aken, om dezelve 's maandags vroegtijdig af te brengen; doch wat heeft er nu plaats? daarmee een begin willende maken, bemerkt men dat het water weg is.

Men ziet naar de oorzaak van dat voorval om, en bevindt toen:

„ Dat Heeren Burgemeesteren van D..... het
 „ water van den Ouden Yssel, door het openen der
 „ schutsluis, weder hadden doen afoopen, om (ja
 „ Burgemeesterlijke redenen) dat Hua Edel Achtba-
 „ ren gaarne visch wilden eten, welke, als het water
 „ weg was, gemakkelijker konde gevangen worden! ”

Deze manoeuvre bragt te weeg, dat dit werk geen voortgang konde hebben, de schors, welke een artikel is, dat weinig regen kan doorstaan, moest in die opene aak aan het weder blootgesteld blijven liggen. Gelukkig dat de Koopman dien zelden maandag ochtend te Doesburg kwam, en dat door zijne tegenwoordigheid, spoediger dan anders, redres op die zaak gesteld werd, doch met dit alles konde toch het werk niet voor donderdag den 25 en niet dan met grootere kosten voor den Koopman hervat worden, aangezien men toen nog niet zoo veel met de aak konde afbrengen als men zaterdag gedaan had.

Ik vraag nu aan het onpartijdig Publiek:

1. Of zoodanige Burgemeesterlijke aanmatigingen geoorloofd zijn?
2. Of men geene redenen heeft van zich te beklagen over Burgemeesteren, die aan eene vischpartij de belangen hunner medeburgers en die der Commercie in het algemeen opofferen?

Onwetendheid toch met de zaak zullen Heeren Burgemeesteren wel niet durven noch kunnen voorwenden, want alsdan zoude men van hen kunnen zeggen dat zij de oogen in den nek droegen.